

Løsning, men det var udelukkende, fordi det sikkert er den eneste Maade, ved Hjælp af hvilken det er muligt at tilvejebringe den Hurtighed og Sikkerhed for Trafikken, som man maa tilstræbe, og som jo opnaas derved, at et Tog efter at være kommet ind og have afsat sine Passagerer og Gods, kan køre væk i samme Retning og ikke behøver at køre tilbage igen, men kan køre ud til Steder, hvor der kan blive Plads til Rangering, til Opstilling af de Tog, der skulle køre frem igen for at gaa næste Gang. Derved er Boulevardbanen bleven en Nødvendighed, men den er ellers af andre Grunde absolut ikke ønskelig.

Endvidere frembyder denne Plan II, hvad Stationerne angaar, ingen Fordel for den store Befolkning i Kjøbenhavn fremfor den nuværende Tilstand; de ville tværtimod faa lidt længere til Stationen, end de have i dette Øjeblik. Nu have vi Klampenborgstationen og Nordbanestationen liggende lige i Centrum af Byen. Disse Stationer ville blive fjernede og erstattede dels af Hovedstationen, som ligger langt nede ved Kalvebodstrand, dels af en Station, som ligger ude ved Enden af Aaboulevard, mellem Godthaabsvej og Aaboulevard. Men ellers vil Kjøbenhavns Kommune ikke faa noget som helst. Vi have allerede en Station ved Østerbro, og den vil jo blive udvidet, fordi Boulevardbanen føres igennem, men der vil alt saa ikke blive flere Stationer, tværtimod vil for den indre Del af Byen Stationsforholdene blive noget vanskeligere, end de ere. Hertil kommer den store Ulempe, jeg før fremhævede, at vi — ligesom naturligvis alle jernbanerejsende til Kjøbenhavn, der skulle ind til Hovedbanegaarden — maa finde os i, at vi skulle op og ned ad Trapper, hvilket ikke er behageligt for unge og endnu mindre for ældre. Men de Ulemper bliver man nødt til at finde sig i af Hensyn til den Sikkerhed og Trafikeringssevne, som maa skaffes til Veje, og som ikke kan skaffes til Veje paa anden Maade. Dernæst maa vi finde os i en anden Ulempe. Ved Nedlæggelsen af Jernbanen mellem Frederiksberg og den nuværende Banegaard vil der fremkomme en Mulighed for en lettere Forbindelsesvej der, men den vil blive meget betydelig hemmet derigennem, at der forbeholdes lagt et Spor, som skal befares af Tog, der skulle til Jernbaneværkstederne, og der er jo ingen Tvivl om, at da det er den eneste Adgangsvej, der bliver til Maskinværkstederne, vil den blive ret hyppigt befaret,

hvad der vil genere Trafikken der ret væsentligt. Imidlertid vil jeg dog haabe, det maa gaa op for Rigsdagen under Behandlingen af denne Sag, at det i Virkeligheden er unaturligt og urigtigt at lade Værkstederne blive paa denne Plads; idet deres Flytning saa godt som ingen Ting vil koste, og den Ulempe for den daglige Drift, der komme af, at de ligge paa et saa ubekvemt Sted, vil ogsaa snart føre med sig, at man flytter dem. Hertil kommer, at der ikke er nogen Tvivl om, at naar Baneværkstederne blive liggende, vil det i meget høj Grad vanskeliggøre Realisationen af Arealerne, der ligge uden om, thi det siger sig selv, at et saa stort og bekosteligt Anlæg, som Jernbaneværkstederne ere og maa være, ikke er vel egnet til at ligge lige i Byens Centrum. Paa et Sted, hvor man, hvis man da skal vente at faa det, der er kalkuleret, ud af Grundene, maa bygge store Lejligheder, store Butikker o. s. v., vil Støjen genere, og der vil være andre Ulemper, som et saa stort Værkstedsanlæg fører med sig. Det vil derfor sikkert ikke være heldigt at have dem der, og man kan allerede af den Grund blive nødt til at fjerne dem.

Jeg har her nævnt nogle af de Ulemper, som denne Plan medfører for Kjøbenhavns Kommune, og som vi fra et kjøbenhavnsk Synspunkt meget kunde ønske at være fri for. Men der har jo imidlertid ikke vist sig Mulighed for nogen anden Løsning. Saa er der Spørgsmaalet om, hvorledes Kjøbenhavn skal stilles til hele denne Ordning. Man forlanger, og det forbeholdt man sig allerede i Kommissionen for at gaa med til denne Ordning, at der ydes et klækkeligt Bidrag fra Kjøbenhavns Kommune til Ordningen af hele denne Sag. Nu foreligger det jo i Lovforslagsform ikke absolut, hvad Kjøbenhavns Kommune skal yde, men det er i selve Lovforslaget gjort til Betingelse for Gennemførelsen af dette Forslag, at der opnaas en tilfredsstillende Ordning med Kjøbenhavns og Frederiksbergs Kommuner. Dette er egentlig uheldigt, synes jeg. Men jeg kan vel forstaa, at det, der har været afgørende for den ærede Trafikminister, har været Hensynet til at faa Sagen hurtigt frem, og jeg kan ogsaa godt forstaa, at det Ønske har været meget levende hos den ærede Minister, at den Stund han jo selv i sin Tid som Medlem af Kommissionen har været med til at gennemarbejde denne Sag og været med til at se, hvor uhyre vanskelige Forholdene ere paa Kjøbenhavns Banegaard, og han derfor har